

Tvistighedsnævnet

K E N D E L S E

Afsagt af Tvistighedsnævnet den 9. januar 2020 i sag 34.2019

A

v/ Flemming Grønsund, 3F, Den Grønne Gruppe

mod

B

I sagens behandling har som faste medlemmer af Tvistighedsnævnet deltaget landsdommer Ida Skouvig (formand), advokat Tine Benedikte Skyum (DA) og advokat Lene Casadepax (FH). Endvidere har som særligt sagkyndige medlemmer deltaget direktør Jens Bjørn Poulsen, udpeget af GLS-A, og gruppeformand Thomas Møller, udpeget af 3 F.

Denne sag drejer sig om efterbetaling af løn mv.

Klager, A, har ved sin faglige organisation, 3 F, ved klageskrift modtaget den 4. juni 2019 indbragt sagen for Tvistighedsnævnet med endelig påstand om, at indklagede, B, skal betale 40.676,70 kr. subsidiært 40.000 kr. til hende med procesrente fra de enkelte ydelsers forfaldsdato.

Den principale påstand er opgjort således:

• løn	42.645,08 kr.
• feriepenge	5.611,67 kr.
• fritvalg	2.982,50 kr.
• pension	2.692,50 kr.
• feriefritid	2.692,50 kr.

I alt 57.176,70 kr.

Herfra er fratrukket en indbetaling på 16.500 kr., hvorved påstandsbetraget fremkommer.

Indklagede har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagen har været behandlet mundtligt på et møde i Tvistighedsnævnet den 11. december 2019. Der har medvirket ungarsk tolk for A under mødet.

Sagsfremstilling

Den kollektive overenskomst inden for uddannelsesområdet er jordbrugsoverenskomsten mellem Gartneri-, Land- og Skovbrugets Arbejdsgivere.

Virksomheden er ikke via medlemskab af en arbejdsgiverforening omfattet af overenskomsten.

Der foreligger en uddannelsesaftale mellem A, født den 13. august 1997, og B, CVR nr. xx, hvorefter A skal uddannes som landmand med speciale i husdyr. Uddannelsesaftalen er oprettet på Undervisningsministeriets blanket til brug herfor. I aftalen er anført, at aftalen begynder den 7. maj 2018, og at den afsluttes den 21. december 2018. Det er ved afkrydsning angivet, at aftalen omfatter et hovedforløb uden grundforløb. Aftalen er underskrevet af A og C. Ud for begge underskrifter er med samme håndskrift anført datoen 7. maj 2018. Af erhvervsskolens påtegning på aftalen fremgår, at uddannelsesaftalen er registreret af skolen den 30. august 2018.

Af en uddannelsesplan for A fremgår bl.a., at der var planlagt et praktikophold på 6 måneder fra den 13. januar 2018, heraf 1 måned i Tanzania, og at der var planlagt et skoleophold fra den 1. oktober til den 21. december 2018.

C betalte ikke løn til A under skoleopholdet. Den 31. oktober 2018 rykkede A ved sms til C for betalingen. Den 18. december 2018 afholdt Jordbrugets Uddannelser et mæglingsmøde med deltagelse af begge parter. Under mødet blev der indgået et forlig, hvorefter B v/ C til fuld og endelig afgørelse skulle indbetale 3 x 16.500 kr. + feriepenge. Beløbet skulle indbetales ved 3 lønudbetalinger, første gang den 21. december 2018 og derefter 2 lønudbetalinger den 28. december 2018.

C indbetalte herefter 16.500 kr., men undlod at betale de sidste to rater. Den 12. marts 2019 anmodede 3F på vegne af A om, at forligsmødet blev genoptaget. Udover lønkravet blev der rejst krav om betaling af et beløb på 6.050 kr., der udgjorde betaling for skoleopholdet. I klageskriftet er anført, at C ikke ønskede at indgå i yderligere forligsdrøftelser.

Sagen blev derefter indbragt for Tvistighedsnævnet. I klageskriftet var anført, at klager frafaldt det oprindelige forlig og fremsendte det reviderede krav af 12. marts 2019. Tvistighedsnævnet anmodede på den baggrund om klagers bemærkninger til, om sagen kunne behandles af Tvistighedsnævnet. Tvistighedsnævnet henviste herved til, at det fremgår af erhvervsuddannelseslovens § 63, at en tvistighed alene kan indbringes for Tvistighedsnævnet, hvis der ikke er muligt at tilvejebringe et forlig.

Parterne har efterfølgende oplyst, at der er enighed om, at forliget er bortfaldet. Tvistighedsnævnet har herefter behandlet sagen.

Der er fremlagt breve af 14. november og 20. december 2018 fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til B. Det fremgår heraf, at der for skoleperioden 1. oktober - 9. november 2018 er udbetalt lønrefusion for A med 14.720,00 kr., og at antallet af refusionsuger er opgjort til 4,60. Endvidere fremgår det, at der for perioden 12. november – 13. december 2018 er udbetalt lønrefusion med 14.720,00 kr. for 4,60 uger.

Retsgrundlaget

Af erhvervsuddannelseslovens § 55 fremgår bl.a.:

”Uddannelsesaftalen skal angive den løn, praktikvirksomheden skal betale til elever under praktikophold samt under skoleophold, der er omfattet af aftalen.

Stk. 2. Lønnen skal mindst udgøre den løn, der er fastsat ved kollektiv overenskomst inden for uddannelsesområdet.”

Forklaringer

A har forklaret bl.a., at hun kom i kontakt med C via en hjemmeside, hvor praktikvirksomheder søgte elever. Hun skrev en mail til C, og derefter aftalte de telefonisk at mødes på en café i D. På mødet blev de enige om, at hun kunne komme i praktik på B fra den 7. maj 2018. Den 7. maj 2018, da hun mødte op på praktikstedet, medbragte hun en uddannelsesaftale, som hun havde fået på skolen. Aftalen var på engelsk. Både hun og C underskrev samme dag aftalen, som hun afleverede på skolen. Hun fik efterfølgende at vide af skolen, at uddannelsesaftalen var udarbejdet på en forkert blanket, og hun fik derfor udleveret en uddannelsesaftale på dansk. Skolen sagde, at både hun og C skulle underskrive den danske uddannelsesaftale, og at underskrifterne skulle dateres den 7. maj 2018, fordi det var den dato, hvor den oprindelige aftale var underskrevet.

Hun var i praktik på B indtil udgangen af september 2018 bortset fra 2 ugers ferie i august. Den 1. oktober startede hun på skoleopholdet. Inden skoleopholdet startede, sagde hun til C, at hun kunne ringe i ferier og weekender, hvis hun skulle komme og hjælpe til, men hun hørte aldrig noget fra C. Hun arbejdede derfor ikke på gården, da skolen holdt efterårsferie i uge 42. Hun arbejdede heller ikke i øvrigt i virksomheden i praktikperioden. Hun havde nogle sygedage under skoleopholdet. Hun har registreret sit fravær i UDDATA, som hun har fået besked på af skolen. Hun har ikke fået at vide, at hun også skulle give C besked om sygefravær, og derfor har hun ikke givet hende besked. Hun har ikke haft problemer med sin opholdstilladelse, og hun har ikke haft kontakt til politiet eller udlændingemyndighederne. Hun er ungarsk statsborger.

Det er rigtigt, at skolen i begyndelsen var i tvivl om, hvorvidt hendes praktikperiode var lang nok til, at hun kunne komme på skoleophold, men det faldt på plads inden skoleopholdet.

Hun fik ca. 1 måned efter afslutningen af skoleopholdet en ny praktikplads.

C har forklaret bl.a., at hun aldrig har slået en praktikplads op på en hjemmeside, men at A gennem lang tid plagede hende om at blive ansat, og til sidst sagde hun ja for at hjælpe hende, så hun kunne få lov til at blive i landet. I første omgang skrev hun under på en aftale på engelsk. Det var efter hendes opfattelse en almindelig ansættelseskontrakt og ikke en uddannelsesaftale. Ansættelses-aftalen varede kun til den 1. oktober 2018. A afleverede den underskrevne aftale på skolen, og hun tænkte ikke på at tage en kopi til sig selv inden. Hun har efterfølgende kontaktet skolen for at få en kopi, men har fået at vide, at aftalen er makuleret.

Sidst i august 2018 kom A med en uddannelsesaftale på dansk. Hun fik at vide, at skolen havde bedt om, at hun også underskrev den. Det gjorde hun derfor. Hun læste den ikke igennem, inden hun underskrev den, og derfor opdagede hun ikke, at den gjaldt til den 21. december 2018 og således også omfattede skoleopholdet. Hvis hun havde lagt mærke til det, ville hun ikke have skrevet under. Aftalen var udateret, da hun underskrev den, og det er A, der efterfølgende har påført datoen den 7. maj 2018 ud for begge underskrifter.

Det var hendes opfattelse, at As praktikperiode ikke var lang nok til, at hun opfyldte betingelserne for at komme i praktik, og hun kunne derfor ikke forstå, at skolen alligevel gav A lov til at starte i praktik. A

havde under forløbet forskellige problemer med politiet og udlændingemyndighederne i forhold til sin opholds- og arbejdstilladelse, og hun bad flere gange om at få fri, for at tage til Aarhus og ordne det.

Den 30. september 2018 havde A sidste arbejdsdag, og hun gik ud fra, at aftalen dermed var afsluttet. Hun blev derfor meget forbavset, da hun blev kontaktet af A og 3F om løn under skoleopholdet, men accepterede under mæglingsmødet, at hun skulle betale lønnen. Efter mæglingsmødet henvendte hun sig telefonisk til skolen, og derved fandt hun ud af, at A havde haft en del ulovligt fravær. Hun har ikke fået refusion fra AUB vedrørende det ulovlige fravær, og hun har ikke modtaget refusion for den sidste del af skoleopholdet. Hun tror, at hun måske allerede har betalt skat og feriepenge af de sidste to rater af det krav, der blev indgået aftale om på forligsmødet.

Procedure

A har til støtte for sin påstand navnlig gjort gældende, at uddannelsesaftalen omfatter skoleforløbet, og at hun derfor har krav på, at C betaler hende løn frem til den 21. december 2018. Det var berettiget at blive væk fra arbejdspladsen i uge 42, idet hun forud for skoleopholdet havde stillet sin arbejdskraft til rådighed, men ikke havde fået at vide, at hun skulle møde på arbejde. I øvrigt var hun efter ferielovens § 9 berettiget til at holde ferie, idet hun kun havde holdt 2 ugers sommerferie. Hun havde givet besked om sit sygefravær til skolen, og hun var ikke bekendt med, at hun også skulle give C besked ved sygdom. Kravet på løn er opgjort i overensstemmelse med jordbrugsoverenskomsten, som er den kollektive overenskomst inden for uddannelsesområdet.

Hvis den principale påstand ikke tages til følge, må den manglende lønbetaling opfattes som en uberettiget ophævelse af uddannelsesaftalen fra praktikvirksomhedens side, og hun har i så fald i overensstemmelse med Tvistighedsnævnets praksis krav på godtgørelse for mistet uddannelsesgode efter erhvervsuddannelsesloven.

C har til støtte for sin påstand navnlig anført, at hun ikke ville have indgået uddannelsesaftalen, hvis hun havde vidst, at hun skulle betale løn under skoleopholdet, og at hun i hvert fald ikke vil betale løn for det ulovlige fravær. Skolen har desuden handlet kritisabelt under forløbet, og det skal ikke komme hende til skade. Hun har herudover henvist til det, som hun har anført i sine brev af 13. august og 4. december 2019 til Tvistighedsnævnet, og til, at hun måske har betalt skat og feriepenge af kravet.

Tvistighedsnævnets begrundelse og resultat

C har forklaret, at hun i august 2018 underskrev den danske uddannelsesaftale, hvoraf fremgik, at aftalen varede indtil den 21. december 2018. Hun er derfor forpligtet til at betale løn til A indtil den 21. december 2018. Lønkravet er i det væsentlige opgjort i overensstemmelse med den kollektive overenskomst.

Efter forklaringerne har A ikke bevist, at hun har stillet sin arbejdskraft til rådighed for C i uge 42, ligesom det ikke er bevist, at der var indgået en aftale om, at hun holdt ferie. Hun har derfor ikke krav på løn for denne uge.

A har forklaret, at hun har haft sygefravær i et vist omfang. På baggrund af det, der fremgår af meddelelserne fra AUB om refusion, sammenholdt med det, som C har forklaret om de oplysninger, som hun fik om As fravær under skoleopholdet, må det endvidere lægges til grund, at der har været ulovligt fravær. Der skal derfor ske et fradrag i lønkravet som følger heraf.

Det beløb, som C skal betale til A, fastsættes på den baggrund skønsmæssigt til 35.000 kr. Der kan ikke på det foreliggende grundlag ske nedsættelse som følge af eventuel betalt skat og feriepenge, idet det ikke er dokumenteret, at disse beløb er betalt.

Beløbet er fastsat skønsmæssigt, og påstanden om forrentning fra de enkelte ydelsers forfaldsdato kan derfor ikke tages til følge. Kravet forrentes derfor fra tidspunktet for sagens indbringelse for Tvistighedsnævnet.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part.

T h i b e s t e m m e s:

B skal inden 14 dage betale 35.000 kr. til A med procesrente fra den 4. juni 2019.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part.

Denne kendelse kan inden 8 uger efter nævnets afgørelse indbringes for domstolene. Såfremt sagen indbringes for domstolene, anmoder Tvistighedsnævnet om at blive orienteret.